

στηλιτεύσῃ τὰ ἀστοργα κυθερητικὰ μέτρα.

"Οτε ἀφίκετο ἐν Ἐπτανήσω δέ μέγας φιλλέλην Γλάδστων, δέ Δομενεγίνης ἡτο ἐπαρχιακὸς Σύμβουλος—ἡτο τότε ἀξίωμα μὲ σημασίαν καὶ δικαιοδοσίαν—. Ἐλθόντος τοῦ σοφοῦ ἄγγλου πολιτικοῦ ἐν Ζακύνθῳ, τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον τῷ ἐπέδωκε διακονώσιν, ἐν ᾧ ἔτοιζετο ὅτι ὅλος δ' Ἰόνιος λαὸς εἶχε: «...τὴν στερεὰν καὶ »ἀμετάτρεπτον θέλησιν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τοὺς »κόλπους τῆς ἑλευθερωμένης μητρὸς Ἑλλάδος...» Προσπαθοῦντος τοῦ Γλάδστωνος νὰ τοὺς πείσῃ διὰ τὴν παραδοχὴν τῶν μεταρρυθμίσεων, δέ Δομενεγίνης ἀπήντησεν ὅτι τίποτε δὲν θὰ ἔχῃ τὴν δύναμιν νὰ μεταβάλῃ τὰ αἰσθήματα καὶ τὴν διακαῆ πατριωτικὴν ἐπιθυμίαν τῆς Ζακύνθου διὰ τὴν "Ἐνωσιν μετὰ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος.

Ο Δομένεγίνης συμπετέσχε τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ κομιτάτου καὶ εἶχεν ἀλληλογραφίαν μετὰ τοῦ Γαριβάλδου. Ο Δομένεγίνης καὶ δὲ ποιητὴς Τερτσέτης μετέβησαν εἰς Τραχσόρον, ἔνθα εἶχε μεταβῆ ὁ Γαριβάλδης διὰ τὰ λουτρά, διὰ γὰ συσκεψθῶσιν ἐξ ἥτοι ὥρᾳ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπαναστάσεως, διότι ἔλεγον ὅτι ἡ "Ἡπειρος ἡτο ἔτοιμος.

Ο Στρατηγὸς καὶ ἥρως τῶν δύο κόσμων, τοὺς ἐδέχθη κρατῶν τὴν κιθάραν καὶ ἐκιθαρώδησε καθαρῶς Ἑλληνιστὶ τό :

Ἐπαμεινώδας καὶ γύγας Ἡρακλῆς,
Ο Ἀχιλλέας καὶ δ Θεμιστοκλῆς,
Διοί μας ἵσαν πρόγονοι.
Δοιπόν τουφέκια καὶ σπαθιά
Δράμετε γιὰ τὴν πατρίδα.

Ακολούθως τοὺς διηγήθη ὅτι εὑρισκόμενός ποτε εἰς Μελίτην κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, τὸ εἶχε μάθει περὶ τινος Ἑλληνος πλοιάρχου καὶ ἔκτοτε πούχαριστεῖτο νὰ τὸ κιθαρώδη. Ο Δομένεγίνης παρουσίασε τὸ σχέδιόν του ἐγγράφως καὶ ἡτο τῆς ἴδεχς ἀπὸ κοινοῦ "Ἑλληνες καὶ Ἰταλοὶ νὰ λάθωσι τὰ ὅπλα, ἀφοῦ ἡ "Ἡπειρος ἡτο ἔτοιμος, καὶ ἐκεὶ νὰ μεταβῆ δ Γαριβάλδης. Ο Τερτσέτης, συνετώτερος, ἀντέκειτο εἰς τὴν γνώμην τοῦ Δομένεγίνου, διότι ἔνεκκ τῆς στάσεως τοῦ Ναυπλίου ἡ Ἑλλὰς δὲν ἡτο ἔτοιμος καὶ ὥφειλεν ἡ Ἰταλία νὰ ἀποστείλῃ τὰ τοῦ πολέμου ἀνυγκαῖα, καὶ ἀφοῦ τὰ πάντα ἔτοιμασθῶσι, τότε νὰ ἔρξηται δ ἀγών. Ο Γαριβάλδης ἐπεκύρωσε τοῦ Τερτσέτου τὴν γνώμην.

Αἱ μεταβολὴι τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ἦσαν τοιαῦται, ωστε δλα τὰ σχέδια τῶν πατριωτῶν Ἑλλήνων ἔμειναν ἀπραγματοποίητα, διότι τὰ μεγάλα πράγματα θέλουν καὶ μεγάλης διανοίας.

Ο Δομένεγίνης ἐξηκολούθη νὰ ἔχῃ τὸ τῆς Πατρίδος ἴδεωδες καὶ ὡς πληρεξούσιος καὶ εἰς δέ, τοῦ δήποτε ἀξίωμα ἡ πατρίς του τῷ ἐνεπιστεύθη.

Τῆς ζωγραφικῆς ἀφῆκε μικρά τινα ἔργα κκλά, τῆς μουσικῆς ὅμως περισσότερα, τὰ διποῖα καὶ ἀναφέρομεν.

Τῷ 1837, ὥπως δώσῃ ζωὴν εἰς τὸ θέατρον Ζακύνθου, συνέθεσε μίαν Cabaletta, τὴν ὅποιαί ἡ πρώτη ἀοιδὸς Μ. Βιτάλη ἔμελψεν εἰς τὸ Elisir τοῦ Donizetti καὶ τὰ μάλιστα πούχαριστης τὸ κοινόν. Ἐμελοποίησε ποιήσεις τοῦ Σολωμοῦ, τοῦ Τυπάλδου, τοῦ Κανδιάνου Ρώμα καὶ ἄλλων.

Ἐτόνισε τὴν Δέσποινα, ποιησιν εἰς τὴν δημόδη γλώσσαν τοῦ Τυπάλδου, ἡτις εἶνε ὡραία σκηνὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως. Είνε διάλογος τῆς ἡρώιδος Δέσπωας μετὰ τῶν παλληκαρίων, μετὰ σχεταιῶν χορωδιῶν. Εἰς τὸ τέλος ἡ Δέσπωα κρατοῦσσα εἰς τὰς ἀγκάλας τὰ τέκνα της, θέτει πῦρ εἰς τὴν πυριταποθήκην. Ἐμελοποίησε τὸ μελόδραμα Μάρκον Μπότσαρην, οὗτινος τὴν ἴταλικὴν ποίησιν εἶχε γράψει δ ποιητὴς Γεώργιος Λαγουνιδάρας. Τὸ ὡραῖον τοῦτο ἔργον δὲν εἶχε φέρει εἰς πέρχας.

. Γενομένης τῆς Ἐγώσεως τῆς Ἐπτανήσου συνέθεσεν ἔνα Βασιλικὸν "Υμνον καὶ μίαν χορωδίαν, τὴν δούλιαν ἔμελψεν ἐπιτυχῶς ἐξ γυναικεῶν καὶ εἴκοσιν ἀνδρες τῇ συνοδίᾳ τῆς ὁρχήστρας κατὰ τὴν εἰς Ζακύνθον ἔλευσιν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

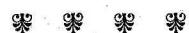
Κατέγινε καὶ εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν κατὰ μίμησιν τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας καὶ συνέθεσεν ὡραίαν φορματικὴν λειτουργίαν ἐπὶ τῇ εὐκαριότητῆς τῆς χειροτονίας τῶν μητροπολιτῶν Ζακύνθου Δὲ Λαζάρου (1834) καὶ Κοκκίνη (1838).

Ἐπίσης συνέθεσε καὶ ἔνα Miserere.

Συνέγραψε καὶ ἐγχειρίδιον θεωρητικῆς μουσικῆς. Ἐγνοεῖται διότι δλα ἔμειναν ἀνέκδοτα, ώς εἶνε τὰ περισσότερα τῶν ἐλλήνων Μουσουργῶν !

Ο ἀριστος οὗτος πατριώτης καὶ καλλιτέχνης ἀπέθανε τῇ 2 Μαρτίου τοῦ ἔτους 1874.

ΣΠ. ΔΕ-ΒΙΑΖΗΣ

ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

Λευκὸ γιὰ μένα ἐσοι διεριόδο, ποῦ μυστικὰ χαράζει
Καὶ μοῦ θωπεύει τὴ ζωὴ μ' ἀπέρινα φιλιά,
Σὲ βλέπω κι' δ κρυφός καῦμδος ποῦ τὴν καρδιά μου
Γραφάει

Τραγοῦδι ἀγρό σου πλέκεται στὰ διλέξανθα μαλλιά.

Είσαι γιὰ μένα ἡ ἀροιξι, κι' είσαι τὸ φᾶς, κι' ἀκόρα
Τοῦ σπίνου τὸ κελάδημα, τῶν κοίνων ἡ πνοή,
Σ' ἐφίλησαν ἡ Χάριτες στὸ βελούδενο στόμα.
Τριανταφυλλένα σκέψησαν τριγύρω σου ζωὴ.

Τῆς εὐτυχίας μου οἱ ἀνθοὶ στρώνονται νὰ πεφάσῃ
Μὲ νίκης θρίαμβο ἡ γλυκειὰ κι' αἰθέρια σου ἐμμορφιά.
Εἰς ἡ ψυχή μου ἔνας γαδὸς σὲ μία γαλάζια πλάσι,
Ποῦ ὑψώνει 'Εσένα στ' ἀδυτον ἀνέσπερη θεά.

Μ. ΕΠΙΦΑΝΗΣ